

The development of learning achievement in Thai language on authentic diphthongs by using skill exercises for grade 5 students at Mae Pong Pracha Samakkee School

Chanmanee Nakhamuanhang^{1*} and Atthaphong Phiwhleung¹

¹ Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: janmanee1932544@gmail.com

ABSTRACT

This article aimed to (1) compare the learning achievements in Thai language on real diphthongs before and after learning by using skill exercises, and (2) study the opinions of grade 5 students towards learning activities. The sample group was Grade 5 students at Mae Pong Pracha Samakkee School. Model of pre-experimental research by using one group pretest-posttest design a single-group for measure the results before and after the experiment. The tools used in the research were learning management plans, skill exercises, pre-learning and post-learning tests and a questionnaire on students' opinions towards learning activities. The data were analysis using basic statistics including mean, standard deviation and percentage. The results of the research were as follows the comparison of learning achievements in Thai language on real diphthongs before and after learning by using skill exercises of grade 5 students at Mae Pong Pracha Samakkee School. Overall, there were mean 82.55%, which after learning were significantly higher than before .05. The opinions of grade 5 students towards learning activities were at the highest average level.

Keywords: Authentic Diphthongs, Skill Exercises, Learning Management Activity

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี

จันทร์มณี นาคาม้วนหาง^{1*} และ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง¹

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: janmanee1932544@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี และ (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี รูปแบบการวิจัยทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 82.55 ซึ่งหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: คำควบกล้ำแท้, แบบฝึกทักษะ, กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

© 2023 JAE: Journal of Applied Education

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กล่าวไว้ว่า การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษา (2542 ฉบับแก้ไข 2553) หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็นรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

จากสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สรุปได้ว่า หลักสูตรแบ่งสาระออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟังการดูและการพูด 4) หลักการใช้ภาษาไทย และ 5) วรรณคดีวรรณกรรม ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้สอนนำไปจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนตามสมรรถนะที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

จากการสำรวจ พบว่า นักเรียนบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจน ซึ่งปัญหาดังกล่าวมาจากสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ปัญหาด้านการออกเสียงผิดจนเกิดความคุ้นชิน 2) ปัญหาด้านการเอาตัวอย่างการพูดที่ผิด 3) ปัญหาด้านการออกเสียงคำควบกล้ำแท้จะออกเสียงยากกว่าการออกเสียงที่ไม่มีตัวควบ สอดคล้องกับ ประสงค์ ราชณสุข (2532) กล่าวถึงปัญหาในการออกเสียงคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำไว้ว่า ผู้ที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล ไม่ชัดเจนจะมีปัญหา คือ ออกเสียงคำที่ควบกล้ำ ร ล ไม่ชัดเจนตามไปด้วย โดยจะออกเสียงสับสน เช่น ปลาบปลื้ม ออกเสียงเป็น ปราบปริ่ม พรวดพราด ออกเสียงเป็น พลวดพลาด เป็นต้น หรือไม่ออกเสียง ร ล ที่ควบกล้ำอยู่เลย เช่น ตรง ออกเสียงเป็น ตง เนื่องจากออกเสียงได้ง่ายกว่า และไม่ได้รับการฝึกฝน การออกเสียงที่ถูกต้อง และชลธิรา กลัดอยู่ (2521) กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ว ควบกล้ำว่า มักจะเกิดกับผู้ที่ไม่สามารถออกเสียง กว ขว คว ได้ แต่จะออกเสียงเป็นเสียง ฟ หรือ ฝ เช่น ท้องฟ้ากว้างขวางและทะเลที่ดูกว้างขวาง ออกเสียงเป็น ท้องฟ้าฟ้างผางและทะเลก็ดูฟ้างฟ้างจ้งที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากวิธีออกเสียง กว ขว และ ฟ มีวิธีออกเสียงที่คล้ายกัน และ ขว กับ ฟ ก็มีวิธีออกเสียงที่คล้ายคลึงกันเช่นเดียวกัน

การใช้แบบฝึกทักษะประกอบในการจัดการเรียนรู้นั้นจึงมีความสำคัญหลายประการ เช่น ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะแบบฝึกจะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียน และทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นยิ่งขึ้น อีกประการหนึ่ง คือ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหา วิธีสอนและกิจกรรมตลอดจนสามารถช่วยนักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถ และนอกจากนี้การใช้แบบฝึกยังทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น โดยสามารถทำงานได้ตามลำพัง มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถประเมินผลงานตนเองได้ สุมลมาลย์ เอติรัตน์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 2 จำนวน 42 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ การทดลองค่าที่ (t - test) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ปีการศึกษา 2565 พบว่า นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 โดยเฉพาะปัญหาการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ให้สูงขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีนิสัยรักการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ การวิจัยทดลองขั้นต้น (pre-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว – วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design) สัญลักษณ์ (T1 - x - T2)

E	หมายถึง กระบวนการทดลอง
T1	หมายถึง มีการทดสอบหรือเก็บคะแนนก่อนเรียน
X	หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกหัด
T2	หมายถึง มีการทดสอบหรือเก็บหลังเรียน

โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ตำบลแม่โป่งอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 140 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ตำบลแม่โป่งอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 9 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 11 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

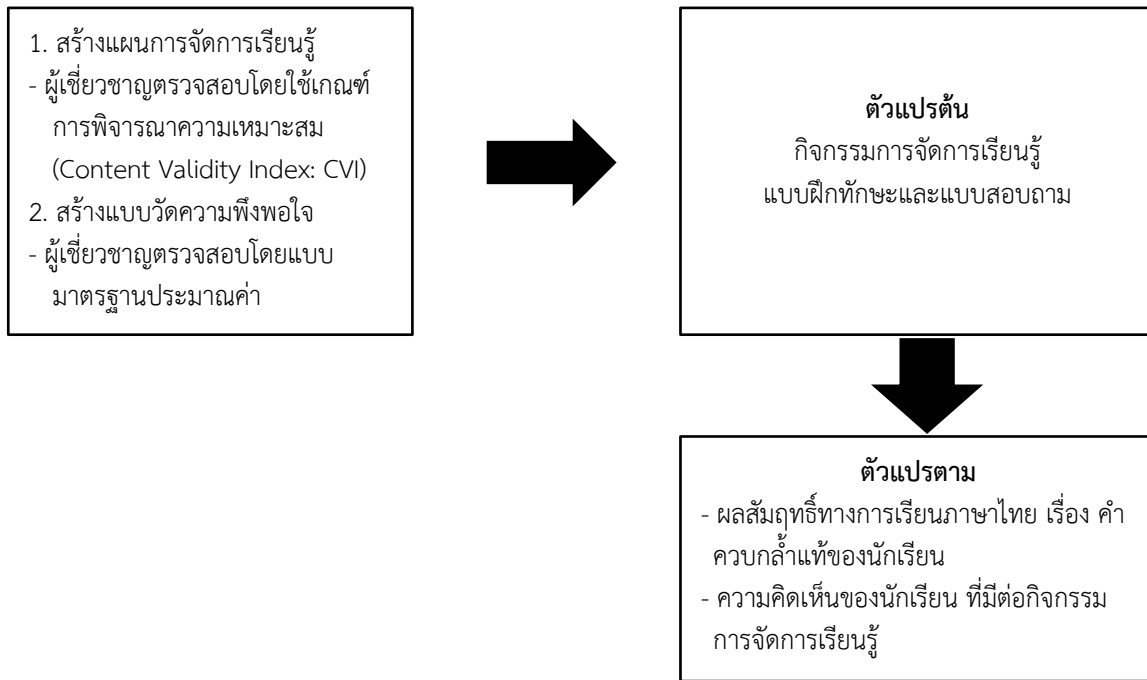
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือ ได้แก่ แบบฝึกทักษะคำควบกล้ำแท้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทั้งหมด 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำแท้ ซึ่งเป็นชุดเดียวกัน แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน และแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เก็บคะแนนผลงานการอ่านคำควบกล้ำแท้ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) ร้อยละ และเก็บระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน เป็นร้อยละ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบล้ำท้าย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบล้ำท้าย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบล้ำท้าย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 82.55, S.D. = 9.95$) คิดเป็นร้อยละ 68.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า มีนักเรียนจำนวน 8 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 91.75, S.D. 1.67$) คิดเป็นร้อยละ 76.46 มีนักเรียนจำนวน 6 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 83.33, S.D. 3.08$) คิดเป็นร้อยละ 69.44 มีนักเรียนจำนวน 3 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 72.67, S.D. 4.62$) คิดเป็นร้อยละ 60.56 และ มีนักเรียนจำนวน 3 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 66.33, S.D. 2.08$) คิดเป็นร้อยละ 55.28

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบล้ำท้าย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบล้ำท้าย โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.41$) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90, S.D. = 0.30$) รองลงมาคือ นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77, S.D. = 0.42$) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านเตรียมเนื้อหาการสอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.45$) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านความสามารถของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70, S.D. = 0.44$) และนักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.41$)

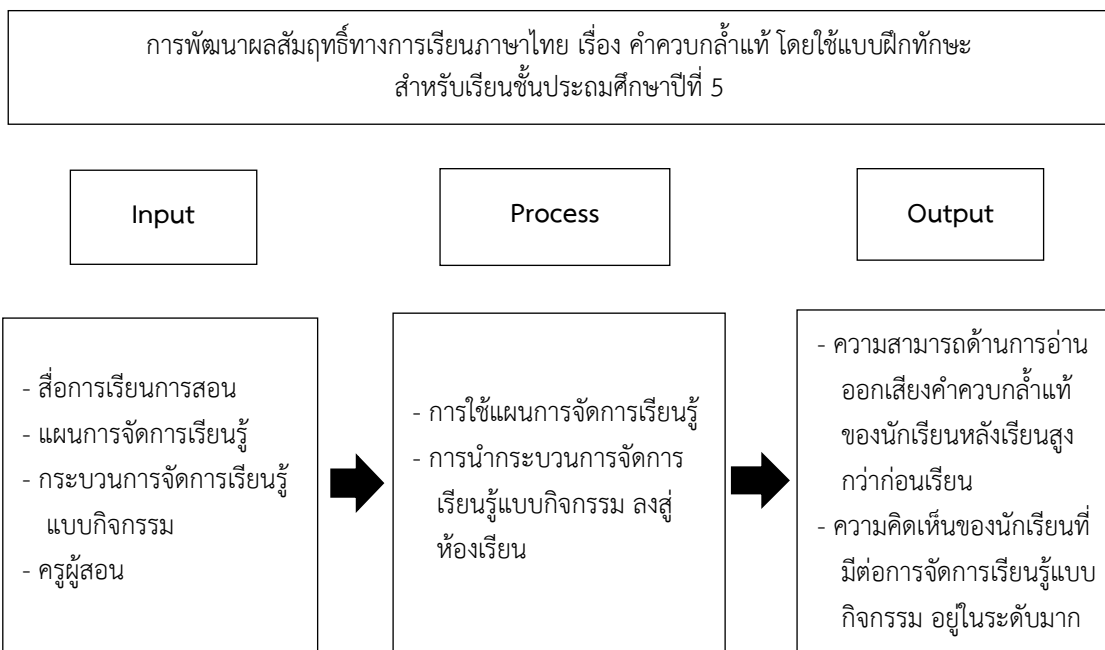
อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .50 สอดคล้องกับ พิมพ์รัชนา โนนหิน วิชยา กลั่นหุ่น และศิวดล วราเอกศิริ (2563) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองบัว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว โดยมีคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.3 และมีคะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.3 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนวรรตน์ จองหนุ่ม และกฤษฎา สังขมงคล (2562) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะแผนการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ การใช้สื่อและแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย มีการบูรณาการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ กล้าแสดงออก ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ณัฐวรรณ นิธิสมบัติสถิต รังสรรค์ มณีเล็ก และสุกกรรัตน์ มิ่งสมร (2564) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน เขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่เกาะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่าน เขียนคำควบกล้ำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก และสรานี สมไชยวงศ์ (2564) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เทคนิคโฟนิกส์ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชรการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เทคนิคโฟนิกส์ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรมในระดับมากที่สุดทุกด้าน

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ได้จริง และส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่สูงขึ้น และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 82.55, S.D. = 9.95$) คิดเป็นร้อยละ 68.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า มีนักเรียนจำนวน 8 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 91.75, S.D. 1.67$) คิดเป็นร้อยละ 76.46 มีนักเรียนจำนวน 6 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 83.33, S.D. 3.08$) คิดเป็นร้อยละ 69.44 มีนักเรียนจำนวน 3 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 72.67, S.D. 4.62$) คิดเป็นร้อยละ 60.56 และมีนักเรียนจำนวน 3 คน มีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 66.33, S.D. 2.08$) คิดเป็นร้อยละ 55.28

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.41$) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90, S.D. = 0.30$) รองลงมาคือ นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77, S.D. = 0.42$) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.45$) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70, S.D. = 0.44$) และนักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.41$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าว่าจะใช้นวัตกรรมนี้ในการทำวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ควรนำนวัตกรรมนี้ไปใช้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากจะมีความพร้อมและมีฐานความรู้ที่มากกว่า

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาหาประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
- 2.2 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะและการจัดการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชลธิรา กลัดอยู่. (2521). *การใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- ณัฐวราภรณ์ นิธิสมบัติสถิต, รังสรรค์ มณีเล็ก และ สุกกรัตน์ มิ่งสมร. (2564). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่เกาะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 7(10), 207-218.
- นวรรตน์ จองหนู่ม และ กฤษฎา สังขมงคล. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง). *วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 3(2), 41-48.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). *การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์รัชชา โนนหิน, วิชยา กลั่นหุ่น และ ศิวตล วราเอกศิริ. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองบัว. *วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 4(1), 11-18.
- สรานี สมไชยวงศ์. (2564). ผลของการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เทคนิคโฟนิกส์ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร*, 4(1), 105-115.
- สุมลมาลย์ เอติรัตน์. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).